Papp János színművész

Gyimesi Lászlóra emlékezve

Mottó:

Minden játék! De játszani csak halálosan komolyan
és a játékszabályok betartásával érdemes!

Amikor huszonhárom évvel ezelőtt megszületett az Aquincumi Költőverseny ötlete, játszótársakat kerestem. Gyimesi László az elsők között volt, aki vállalta a kihívást: időmértékes verset kell írni egy adott témára! És sorjáztak az évek, sorjáztak a művek, akár a Pannon táj szépségéről, akár az aquincumi orgonáról, akár a borról kellett dalolni. Nem múlt el Költőverseny úgy, hogy ne lett volna a díjazottak között! Az arannyal, ezüsttel bronzzal ékesített babérkoszorúk szépen gyűltek a huszonhárom év alatt.

Verslábakba szedni a mondandót elsősorban a "szakma" ismeretét követeli meg. Ritmizálni, csengeni-bongani minden "mester" tud. De költővé csak akkor válik, ha a gondolat átvilágít a vers szövetén! Ahogy Gyimesi László minden beküldött pályaművén átvilágolt. Neki is írhatta volna Illyés Gyula, amit Vas Istvánnak írt kritikaként új verseskötetéről: "Aki jól gondolkodik, jól ír, jól világít!"

Költő volt, aki a világos, tiszta gondolatokhoz válogatta és megtalálta a megfelelő szavakat, betartva az időmértékes verselés szigorú szabályait, és mindezt játékos kedvvel az olvasó és a maga örömére.

Gyimesi László, a Játékos Ember nem halt meg!

Megjelent: aquincum.hu